

Syvende Møde.

Tirsdagen den 11te December 1883 Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa de Herrers Plads er omdelt Betænkning fra Udvalget over den af Statsrevisorerne afgivne Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1881—82.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempelafgiften af de af Naksbø og Aarhus Kommuner for Laan til Beløb paa henholdsvis 400,000 Kr. og 1,000,000 Kr. udstedte Obligationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2057).

Formanden: Den ærede Finantsminister er ikke tilstede, men en af de andre Herrer Ministre, den ærede Justitsminister, vil varetage hans Tare, hvis derom maatte blive Spørgsmaal.

Sagen fattes under Forhandling.

Sagen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges enstemmig med 38 St.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov af 28de Januar 1856 om Hundeafgiften i Kjøbenhavn m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1603).

Sagen fattes under Forhandling.

Fischer: Da Landstinget har saa god Tid til det, forekommer det mig, at man nok kunde offere et Dieblit til at overveie Spørgsmaal, som staa i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Det, jeg tænker paa i den Henseende, er da navnlig det, om det ikke kunde være rigtig at benytte denne Leilighed til at opfaste det Spørgsmaal, om det ikke vilde være fornuftigt at gjøre nogle af de Bestemmelser gjældende nu, som findes i Plakaten af 4de Oktober 1815. Denne Forordning, som staa i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, falder i 2 Dele. Den ene angaar saadanne Tilfælde, hvor der er Sygdom blandt Hundene, og da paahyder § 3, at i de i §§ 1 og 2 anførte Tilfælde bør den Skyhvide, „om Skade er fket, erstatte samme, forjaavidt den lader sig ansette til Penge, og derhos udrede en billig Opretning til den beskadigede Person for den Svie og Smerte samt den Vyde, som maatte være frembraat“. Det Spørgsmaal, der synes mig at maatte trænge sig frem ved denne Leilighed, er, om det bør finde Sted alene, naar der er Sygdom blandt Hundene, eller om det ikke ogsaa ligejaavel bør gjøres gjældende, naar ingen Sygdom er tilstede. Jeg tror, at der er Grund til at overveie dette Spørgsmaal nu, da det slet ikke er sjældent, at Folk blive bidte af Hunde i Kjøbenhavn, og der er, saavidt jeg veed, ikke stor Udbytte til, at man faar nogen Opreisning i den Anledning. Der er faldet en Dom for ikke ret længe siden, hvorved en Gier blev mulkteret, fordi han ikke havde kaldt paa sin Hund, da den bed en Mand. Dersom han nu havde kaldt paa Hunden, og den ikke havde lystret, vilde han saa være bleven fri? De, som holde Hunde her i Kjøbenhavn, have dem sjældent faaledes i Skydighed, at det er sandsynligt, at de komme, naar Herren kalder. Der er ikke faa, som holde af at holde store glubste Hunde, fordi det pirrer dem; de ere selv bange for disse Hunde, og om at holde dem i Lugt er der slet ikke Spørgsmaal. Derfor tror jeg, at der nu er Anledning til at overveie det Spørgsmaal, om man ikke bør benytte denne Leilighed til at træffe Bestemmelse om, at den, hvis Hund tilføier en Anden Skade, i Overensstemmelse med, hvad der findes i Forordningen af 4de Oktober 1815 § 3, bør bøde derfor. Der er maaste ogsaa et Par andre Spørgsmaal, som kunde fortjene at komme under Overveielse, men det er dette, jeg egentlig har taget Ordet for. Jeg anser det saaledes for tvivlsomt, om det er rigtig at overlade Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse at bestemme Størrelsen af den Skat, som skal erlægges af Hunden. Man henviser i den Anledning til, at det er i Overensstemmelse